

POSTANOWIENIE

Dnia 27 września 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Dariusz Kala

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **J. J.** ,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 27 września 2019 r.,
wniosku obrońcy skazanego
o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu
Apelacyjnego w (...) z dnia 27 września 2018 r., sygn. II AKa (...),
zmieniającego wyrok Sąd Okręgowy w G.
z dnia 30 kwietnia 2018 r., sygn. akt V K (...)

postanawia:

- 1. oddalić wniosek;**
- 2. kosztami sądowymi postępowania wznowieniowego obciążyć J. J.;**
- 3. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. S. S. , Kancelaria Adwokacka w W., kwotę 442,80 zł (czterysta czterdzieści dwa złote i 80/100) w tym 23% VAT tytułem udzielonej skazanemu z urzędu pomocy prawnej w postępowaniu wznowieniowym.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w G. Wydział Zamiejscowy w R. z dnia 30 kwietnia 2018 r., sygn. akt V K (...), zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 27 września 2018 r., sygn. akt II AKa (...), J. J. został skazany za popełnienie czterech przestępstw, w tym z art. 252 § 1 k.k., za które wymierzono

karę 3 lat pozbawienia wolności oraz orzeciono karę łączną w tym samym wymiarze.

Od orzeczenia Sądu odwoławczego została wniesiona przez obrońcę skazanego kasacja, która postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 30 kwietnia 2019 r., sygn. akt IV KK 136/19, została oddalona jako oczywiście bezzasadna.

Wniosek o wznowienie postępowania zakończony prawomocnym orzeczeniem Sądu Apelacyjnego w (...) złożyła obrońca z urzędu skazanego J. J. powołując się na art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k. w zw. z art. 542 § 1 k.p.k., nie wskazując jednak w części wstępnej wniosku jakie, po wydaniu orzeczenia, ujawniły się nowe fakty i dowody wskazujące na to, że skazany nie popełnił czynu. Obrońca złożyła natomiast wnioski o przeprowadzenie dowodu z nagrania rozmowy skazanego z K. G. z nocy 26 na 27 czerwca 2017 r. wraz z transkrypcją na okoliczność wystąpienia u skazanego w dniu zdarzenia stanu silnego wzburzenia wywołanego postępowaniem jego byłej konkubiny oraz przeprowadzenie dowodu z opinii biegłych psychiatrów na okoliczność, czy w związku z tym stanem nie zachodziły przesłanki z art. 31 § 1 k.k. Wskazując na te okoliczności, obrońca wniosła o uchylenie wyroków sądów obu instancji i o umorzenie postępowania na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 31 § 1 k.p.k., ewentualnie o uchylenie wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) i przekazanie sprawy temu sądowi do ponownego rozpoznania.

Obrońca J. J. dodatkowo w piśmie uzupełniającym z dnia 27 sierpnia 2019 r. (k.33) odwołała się do wystąpienia u skazanego w dniu zdarzenia stanu silnego wzburzenia oraz psychozy, w związku z wystąpieniem której podano mu lek psychotropowy o nazwie „D.”, a co wynika z Karty Medycznych Czynności Ratunkowych z dnia 27 czerwca 2017 r., której odpis obrońca dołączyła do akt.

W pisemnej odpowiedzi na wniosek prokurator Prokuratury Krajowej wniosła o jego oddalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek o wznowienie postępowania nie jest zasadny.

Analiza akt sprawy nie potwierdziła wystąpienia powoływanej we wniosku podstawy wznowienia z art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k. W sprawie nie ujawniono żadnych nowych, nieznanых uprzednio orzekającym sądom okoliczności,

które wskazywałyby, że J. J. nie popełnił przypisanych mu czynów z uwagi na zakłócenie czynności psychicznych, które uniemożliwiłyby mu rozpoznanie znaczenia lub pokierowania swoim postępowaniem.

Zauważyć należy, że stan zdrowia psychicznego J. J. w przedmiotowej sprawie podległ gruntownemu sprawdzeniu i ocenie. Biegli, po przeprowadzeniu badania psychologicznego i psychiatrycznego, a także na podstawie akt sprawy, dokumentacji medycznej (szczegółowo wymienionej na str. 2 opinii) dotyczącej tego skazanego wydali opinię, zgodnie z którą J. J. w dniu inkryminowanego zdarzenia miał w pełni zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem – warunki z art. 31 § 1 i 2 k.k. w stosunku do niego nie zachodziły (k. 422-426, t. III). Według biegłych skazany był pod wpływem dopalaczy i miał pełną świadomość ich wpływu na jego zachowanie. Biegli nie zmienili wniosków opinii, po przesłuchaniu na rozprawie nagrania z interwencji, jak również mieli pełną wiedzę na temat podanych skazanemu środków uspakajających (k. 868-869 uzasadnienia SO). Z opinii toksykologicznej wynikało, że „D.” jest środkiem psychotropowym o działaniu m. in. uspakajającym i ten środek został zdiagnozowany we krwi skazanego (k. 521-527, t. III). Nadto, co istotne przy tych rozważaniach, Sąd Okręgowy bardzo szczegółowo odniósł się w uzasadnieniu do kwestii stanu psychicznego J. J. w dniu zdarzenia. Zawarte na str. 6 i n. uzasadnienia wywody są przekonujące i zgodne ze zgromadzonymi w sprawie dowodami.

Przedstawiane przez obrońcę we wniosku o wznowienie argumenty, nie tylko nie stanowią żadnego *novum* w tej sprawie, ale zostały już gruntownie zbadane i ocenione przez orzekające w sprawie sądy.

Treść nagrania i transkrypcja nagrania rozmowy J. J. z K. G. (k. 26), nie stanowi także okoliczności, dla której należałoby wznowić postępowanie w odniesieniu do skazanego. Treść tej rozmowy oraz sposób jej prowadzenia nie wskazują, aby mogła ona wywołać u skazanego stan silnego wzburzenia. W sprawie zostało jednoznacznie ustalone, niepodważonymi jak dotąd dowodami, że zachowanie skazanego w dniu zdarzenia zostało spowodowane dopalaczami, które wcześniej przyjął.

W tym stanie rzeczy, wobec ustalenia, że podane we wniosku fakty i dowody nie spełniają warunków określonych art. 540 § 1 pkt 2 a k.p.k. brak było podstaw do uwzględnienia wniosku obrońcy skazanego J. J. o wznowienie postępowania.

Wniosek obrońcy skazanego o zasądzenie nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej ww. z urzędu zasługuje na uwzględnienie. Znajdując swe oparcie w § 17 ust. 4 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (tj. Dz. U z 2019 poz. 18).

Na podstawie art. 639 k.p.k. orzeczono o obciążeniu skazanego kosztami za postępowanie wznowieniowe.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.